

ECHO ZE WZGÓRZA
BL. MARII PASTERKI

nr 255

grudzień 2022/styczeń 2023

Nowonarodzony Jezus Chrystus - Jedyny Zbawiciel świata -

Tryumfy Króla niebieskiego zstąpiły z nieba wysokiego... Narodził się Zbawiciel, dusz ludzkich Odkupiciel na ziemi... - z jakim entuzjazmem śpiewamy tę kolędę, którą ze względu na jej doniosłość możemy nazwać hymnem ku czci Nowonarodzonego Zbawiciela świata – Jezusa Chrystusa. I choć nieznany jest autor tej kolędy, z pewnością możemy nazwać ją arcydziełem pieśni narodowej. Wierzyście w Boga? (J 14,1) – to pytanie Chrystusa, skierowane do uczniów jest jednym z najważniejszych w nauczaniu i duszpasterskiej posłudze Ojca świętego Benedykta XVI, Josepha Ratzingera. Słuchając bowiem Jego wystąpień, homilii, zgłębiając treść dokumentów, które do nas kierował oraz przez posługę teologiczną w Kongregacji Doktryny Wiary, określane są przez znawców teologii Ratzingera jako służba prawdzie. Świadczy to, iż Papież Benedykt XVI w świetle wiary odczytywał znaki czasu i poszukiwał nowych dróg rozwoju wiary.

Zagrożenia wiary w Jezusa Chrystusa

Jednym z największych zagrożeń wiary według Ojca świętego Benedykta XVI obok ateizmu jest ujęcie jednostronne, które podkreśla ludzką naturę Jezusa, a neguje Jego bóstwo. Autor dostrzega również, iż niektórzy teologowie katoliccy idą w kierunku twierdzeń, że chrześcijaństwo (bądź konkretniej – katolicyzm) jest jedynie jedną z odmian licznych życiowych światopoglądów; że wszystkie religie są jednakowo prawdziwe. Tym samym znaczenie Zbawiciela poddawane jest relatywizacji, uznaniu Go za jednego z wielu geniuszy religijnych. W wyniku takiego rozumowania także Kościół, dogmaty i sakramenty tracą swój absolutny charakter. Co więcej, przyczynia się to do osłabienia znaczenia Kościoła Świętego jako Królestwa Bożego na ziemi i jego wpływu na formację świata ku jego zbawieniu w Jezusie Chrystusie. Mocniej niż kiedykolwiek, zagrożenie dla wiary stanowi podział Kościoła związany z powstawaniem sekt. Ich formą jest według Papieża Benedykta XVI New Age – prąd kulturowy, który sięga po ezoteryczne, okultystyczne i satanistyczne metody wyrazu. Współcześni pomysłodawcy w zakresie tworzenia lepszego świata unowocześniają wierzenia neopogańskie nowymi prądami, jak ekologizm, Nowy Porządek Świata, Zrównoważony Rozwój czy Reset, które prowadzą do negacji Boga i samozbawienia człowieka, co więcej, niektórzy z nich sami określają się bogami

i zbawicielami ludzkości... Techniczna ekspansja wyzwala u ludzi poczucie ich nieskończonej autonomii i hegemonii, tak iż nie wyobrażają sobie oni możliwości przyjmowania za swoje innych reguł postępowania, jak tylko te, których sami są autorami. Na tej drodze błędnie przyjmuje się wiarę, że Bóg jest w świecie nieobecny, a moralność jest wymysłem ludzkim, który należy poddawać ciągłemu weryfikowaniu i dostosowywaniu do konkretnych okoliczności życia. Tymczasem święci głoszą: *Bóg cię stworzył z niczego, On nad tobą czuwa i zachowuje cię; gdyby nie to, powróciłbyś natychmiast do nicości, skąd cię wydobyl (Bł. M. Karłowska).*

Jezus Jedyńą Drogą

Tradycja i nauka Kościoła w wielu swoich dokumentach nt. Jezusa Chrystusa jako Jedynego Zbawiciela pisze, iż powszechna misja Kościoła rodzi się z wiary w Jezusa Chrystusa: *Wierzę w jednego Pana, Jezusa Chrystusa, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami (...). Dla nas, ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem".* W wydarzeniu Odkupienia jest zbawienie wszystkich, *każdy bowiem jest ogarnięty Tajemnicą Odkupienia, z każdym Chrystus w tej tajemnicy raz na zawsze się zjednoczył.* Na pytanie: Czy misje wśród niechrześcijan są jeszcze aktualne? - odpowiedzi udziela nam sam Chrystus: *Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie (J 14, 6).* Prawdę tę głosili wszyscy Apostołowie, Ojcowie Kościoła i Święci: *Pracujmy i poświęcajmy się dla dusz upadłych, tak drogich Panu Jezusowi, szukajmy dla miłości Jego tej >setnej owieczki<, aby tę właśnie pozyskać dla nieba, tę najwięcej zaniedbaną, w cierniach nieprawości największych zawikłaną (Duch Pasterek).* Chrystus jest jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludźmi. Ludzie zatem mogą wejść w komunie z Bogiem wyłącznie za pośrednictwem Chrystusa, pod działaniem Ducha Świętego. To Jego jedyne i powszechne pośrednictwo jest drogą ustanowioną przez samego Boga. Tak zechciał Bóg i dlatego ustanowił Kościół i włączył go w plan zbawienia: *Ów lud mesjaniczny – mówi Sobór Watykański II – ustanowiony przez Chrystusa dla wspólnoty życia, miłości i prawdy, używany jest również przez Niego za narzędzie zbawienia wszystkich i posłany jest do całego świata jako światłość świata oraz sól ziemi.*

Jezus Jedyńą Prawdą

Prawda o Bogu i człowieku związana jest z nauką o grzechu pierworodnym. Jeśli prawda o grzechu jest odsunięta – przypomina Ojciec święty Benedykt XVI - to tym samym niepotrzebny staje się Odkupiciel. W ten sposób zagrożone zostają fundamenty wiary. Nie ma odkupienia, bo nie było żadnego grzechu, który by tego wymagał. Zachwianie się tej nauki prowadzi do fałszywego przekonania o możliwości samoodkupienia i do braku potrzeby umocnienia łaską. Jakże inne były postawy świętych Kościoła, którzy nauczają: *Jeżeli się uciekać będą do Boga o ratunek w czasie walki i pokus, Bóg mi go nie odmówi i z pewnością niebo pełne aniołów przyjdzie na ratunek mej duszy (Bł. Maria Karłowska).*

Za przejaw pozytywnej zmiany Papież Benedykt XVI uznaje ponowne odkrycie Ducha Świętego – trzeciej Osoby Trójcy. Krok ten związany jest z ogromnym rozwojem charyzmatycznych grup odnowy. Niestety i tu kryje się realne zagrożenie: sentymentalizm religijny oraz nadmierne eksponowanie charyzmatów, które prowadzi do przeciwstawiania Kościoła hierarchicznego Kościołowi charyzmatycznemu. Zanik świadomości grzechu powoduje, że nie odczuwa się potrzeby oczyszczenia i uwolnienia od ciężaru winy, a tym bardziej możliwości poniesienia kary za grzech. Stąd kwestionowana jest wiara w czyściec i piekło. Jedną z dróg poszukiwania zbawienia w doczesności stała się tzw. *teologia wyzwolenia*, która zaowocowała poglądem, wedle którego wszelkie religie są przede

wszystkim instrumentem służącym obronie wolności i pokoju. Za formę ideologii wyzwolenia Benedykt XVI uważa również feminizm. Wobec tak szerokiej skali zagrożeń, dotyczących głównych treści wyznania wiary, przypomina konieczność właściwej interpretacji zadań Urzędu Nauczycielskiego Kościoła: *Misją Magisterium jest to, aby udzielać głosu autorytetowi Odpowiedzi, która została nam dana, i w ten sposób stwarzać przestrzeń dla samej Prawdy, która do nas przychodzi [...]. Jest nią Jezus Chrystus!*

Jezus Prawdziwym Życiem

U początków publicznej działalności Jezusa Chrystusa znajduje się wezwanie do nawrócenia i wiary: *Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię (Mk 1,15)*. Jego sens najpełniej ukazuje treść Kazania Chrystusa na Górze, która stanowi kodeks moralności chrześcijańskiej (por. Mt 5,1 – 7,29). Wiara w Jezusa polega zatem nie tylko na rozumowym przyjęciu, ale i praktycznym działaniu według zasad, których On nauczał. W świecie, w którym wyznacznikami na drodze człowieka stają się hedonizm i utylitaryzm, uczniowie Chrystusa swoim życiem powinni ukazywać prawdę, by stać się drogowskazem dla innych. Jedną z dróg właściwego przekazywania ludziom prawdy o Jezusie Chrystusie Zbawicielu świata jest właściwe podejście i przywrócenie właściwego miejsca Biblii, Liturgii i katechizmowi, które są źródłem Objawienia prawd przemieniających życie. Papież Benedykt zauważa, że po wielu latach od przeprowadzenia Soboru Watykańskiego II część sposobów realizacji liturgii zaowocowała fałszywymi uproszczeniami: *liturgia została sprowadzona przez niektórych tylko do Eucharystii i to widzianej pod jednym kątem: uczy braterskiej*, przez co - zdaniem naszego Autora, zatracają się wymiar wiary w rzeczywistość, sakramentalną obecność Chrystusa i poczucie Sacrum. Śmiałe i krytyczne analizy Kardynała Ratzingera na zachodzie Europy i w Ameryce wywoływały wiele dyskusji czy polemik. Dziś, ten wielki Mistrz teologii przełomu XX i XXI wieku, jest Papieżem emerytem. Niewątpliwie jego obszerny dorobek teologiczny i tak bardzo potrzebne Stolicy Piotrowej wsparcie od Ducha Świętego, pozwolą nam wszystkim mądrze odczytywać znaki czasu oraz chronić w świecie wiarę, która stanowi dla ludzi podstawowe źródło sensu życia.

Eucharystia – Źródło Zbawienia

W niedzielę 18 czerwca 2000 roku w Rzymie w rozważaniu poprzedzającym «Anioł Pański» Ojciec Święty Jan Paweł II powiedział: *Jubileusz, poprzedzony trzema latami refleksji poświęconymi kolejno Chrystusowi, Duchowi Świętemu i Ojcu, ma być dziękczynieniem i uwielbieniem Boga w Trójcy Świętej Jedynej, od którego wszystko pochodzi i ku któremu wszystko zmierza w świecie i w dziejach (por. Tertio millennio adveniente, 55). Ale «droga», «brama» otwierająca dostęp do tajemnicy Miłości Bożej, jest tylko jedna: Jezus, który narodził się, umarł i zmartwychwstał, aby dać życie każdemu człowiekowi. Zanim umarł na krzyżu jako ofiara przeblagalna za nasze grzechy, pozostawił Kościołowi pamiątkę swojej odkupieńczej Ofiary: sakrament Eucharystii. Jest to dar, dzięki któremu ludzkość zatrzymuje się w obliczu największego cudu: Boga, który pod postaciami chleba i wina staje się pokarmem, aby nakarmić cały świat. Obyśmy jak święci, a wśród nich Bł. Maria Pasterka zauważali wśród niepokojących trędów tego świata, iż Dobry Pasterz jest bardzo spokojny i rozkoszą Jego jest stado, które pasie. Czuwa statecznie. A zawsze stara się o dobro Swego stada (Duch Pasterek). Zaufajmy Nowonarodzonemu Jezusowi Chrystusowi – Jedynej Zbawicielowi świata i jak pasterze i mędrcy klękniemy przed Jego stopami oddając Mu hołd za siebie i ten zagubiony i zniewolony współczesny świat.*

Opracowała s. Rafaela Olszowa CSDP

**Na te wyjątkowe Święta,
DRODZY CZYTELNICY „ECHA”,**

przekazuję Wam najlepsze życzenia - poparte intencją serca –
które sięgają aż w nadchodzący Nowy Rok Pański 2023.

Niech łaska Nowonarodzonego Zbawiciela świata,
spoczywającego w betlejemskim żłóbku i w naszych sercach
zachowuje Was, Kochani, w pokoju, bezpieczeństwie
i ludzkiej życzliwości; niech wzmacnia Wasze siły,
abyście - mimo codziennych trosk i kłopotów,
nie tracili pogody ducha i nadziei,
które pomogą Wam przetrwać wszystko.

Prośmy, aby Światło Bożej Miłości Miłosiernej
pokryło wszystko, co w kończącym się roku było w naszym życiu
jakimkolwiek mrokiem, lękiem, niepokojem
i żeby rozjaśniło każdy dzień Nowego Roku Pańskiego 2023.

Oby ta MIŁOŚĆ, która z Nieba zstąpiła na ziemię,
„wlała w serca nasze – jak mówi Bł. Matka Maria Karłowska –
dar kochania”.

Niech też strzeże Was Wszystkich opieka Bożej Opatrzności,
teraz i w Nowym Roku, aby był DOBRYM ROKIEM
poprzez czynione innym dobro i przyniósł wiele spokojnych dni.

Zawsze z Wami złączona - obejmuję sercem i modlitwą w Sanktuarium Bł. Matki
Marii - Was, Kochani i wszystkie Wasze sprawy -

s. Gandiosa Dobroska CSDF

Jabłonowo-Zamek, Boże Narodzenie 2022. i Nowy Rok 2023.